Навінкі ў тЭстах

Ці ў курсе вы апошніх падзеяў?

1. З наладжваньнем якіх адносінаў павіншаваў А.Лукашэнка прэзыдэнта ААЭ шэйха Заіда бэн Султана Аль Нахайяна і насьледнага прынца Абу-Дабі шэйха Халіфу бэн Заіда Аль Нахайяна?
А) Дыпляматычных
Б) Эканамічных
В) Полавых

2. Дзень якой арганізацыі адзначаецца ў сьвеце 24 кастрычніка?
А) Аль-Каіда
Б) Хэзбалах
В) Аб'яднаных Нацыяў

3. Хто праводзіць у Менску акцыю «Пешаход»?
А) Снайпэр
Б) Аўтааматары
В) ДАІ

4. У якія гарады беларускія будаўнікі нарэшце правялі магістральны газапровод?
А) Сургут і Цюмень
Б) Парыж і Бэрлін
В) Столін і Лунінец

5. Удзельнікаў якой арганізацыі ў Віцебску ўпершыню будуць судзіць за распальваньне нацыянальнай, расавай або рэлігійнай варожасьці?
А) РНЕ
Б) РПЦ
В) БНФ

6. На захаваньне чаго распачалі збор сродкаў рагачоўскія камуністы?
А) Леніна
Б) Маўзалею
В) Маўзалею Леніна

7. Колькасьць каго за апошнія дзесяць гадоў павялічылася ў Менску ў тры разы?
А) Міліцыянэраў
Б) Бамжоў
В) Дэпутатаў

8. Хто пералічыў 2 мільёны 865 тысячаў рублёў (1500 даляраў) на будаўніцтва Нацыянальнай бібліятэкі?
А) Міністры
Б) Дэпутаты
В) Прэзыдэнт

9. Якім загінуўшым беларускім вайскоўцам зьбіраюцца ўсталяваць помнік у Гомелі?
А) Лётчыкам
Б) Танкістам
В) Маракам

10. У чыю памяць «Малады Фронт» 26 кастрычніка плянуе правесьці шэсьце са сьвечкамі ад Валадаркі да Кастрычніцкай?
А) Фашысцкіх калябарантаў
Б) Вязьняў Валадаркі
В) Падпольшчыкаў

11. Хто заявіў пра свой ня ўдзел у вулічнай акцыі апазыцыі прызначанай на 17 лістапада?
А) А.Лябедзька
Б) А.Лукашэнка
В) Народ

12. У якім мерапрыемстве на тэрыторыі Літвы прынялі ўдзел беларускія вайскоўцы з 21 па 25 кастрычніка?
А) Вызваленьні
Б) Акупацыі
В) Вучэньнях

13. Якая асноўная тэма нарады, праведзенай А.Лукашэнкам 23 кастрычніка?
А) Бюджэт
Б) Дажынкі
В) Пасяўная

Правільныя адказы: 1-А, 2-В, 3-В, 4-В, 5-А, 6-В, 7-Б, 8-Б, 9-В, 10-В, 11-А, 12-В, 13-А

Два разы ў аДну варонку

Лукашэнка чарговы раз выходзіць сухім з вады

Падазроная сувязь высьвятляецца паміж унутрыбеларускімі справамі і міжнароднай кан'юнктурай. Варта толькі ўспыхнуць якому сур'ёзнаму скандалу ў палітычным жыцьці Беларусі, як гэтая навіна неўзабаве пераходзіць на другі або трэці плян і ў выніку перастае быць каму-небудзь цікавай. Прычым назіраецца дзіўнае падабенства сцэнараў, паводле якога разьвіваюцца далейшыя падзеі:
а) скандал, які толькі разгараецца, можа здорава папсаваць крыві Аляксандру Рыгоравічу, прадставіўшы яго перад усім сьветам у выглядзе сатрапа і самадура;
б) нечакана на дапамогу Лукашэнку прыходзяць... ісламскія тэрарысты (!), якія выкідваюць такі фінт, што падзеі вакол Беларусі ўяўляюцца нейкай мышынай вазьнёй, ня вартай увагі.
Скандал вакол дэпартацыі замежнага грамадзяніна Барыса Нямцова разам з Хакамадай топ-навіной расейскіх тэлеканалаў пратрымаўся літаральна некалькі гадзінаў, пагражаючы выклікаць чарговае пахаладаньне ў беларуска-расейскіх дачыненьнях. Захоп чачэнскімі тэрарыстамі тэатральнага цэнтру на Дуброўцы ў Маскве цалкам апанаваў тэлеэфір, разбурыўшы ўсе патугі беларускай апазыцыі на эскаляцыю напружанасьці паміж Расеяй і Беларусьсю. Аднак такі падарунак ад ісламістаў беларускі прэзыдэнт атрымлівае ня першы раз. Варта ўзгадаць мінулыя прэзыдэнцкія выбары 9 верасьня. Як толькі Ганчарык 10 верасьня пачаў на кожным вуглу распрагацца пра фальсыфікацыі і парушэньні падчас правядзеньня выбараў і падліку галасоў, як ужо 11-га адмарозкі бэн Ладэна крушаць будынкі Сусьветнага Гандлёвага Цэнтру, адцягваючы ўвагу галоўнага сябра беларускіх дэмакратаў ад падзеяў у далёкай усходнеэўрапейскай краіне.
Выпадковасьць? Наўрад ці. Складаецца ўражаньне,

што беларускія ўлады альбо ведаюць пра надыходзячыя падзеі (у адрозьненьне ад ФБР ці ФСБ, беларускія чэкісты дарма хлеб не жуюць), альбо – што можа стаць сапраўднай сэнсацыяй – беларусы самі выступаюць у ролі заказчыкаў тэрактаў у Маскве і Нью-Ёрку. Пацьвердзіць тую альбо іншую вэрсію пакуль што не магчыма. Аднак можна з пэўнасьцю сказаць, што калі невядомыя скінуць у Сьвіслач мяшок зь Лябедзькам, то ў той сама час дзе-небудзь у Эўропе ісламісты зноў правядуць свой чарговы крывавы тэракт, адсунуўшы Лябедзькаву драму на абочыну мэйнстрыму тэлевізійных навінаў ●

Тацяна Міткова

ЦЭны

Чытаць дорага

Міністэрства статыстыкі і аналізу разрадзілася чарговымі статыстычнымі зводкамі па эканамічным стане здароўя нашага грамадзтва за студзень-верасень бягучага году. Аказалася, што пацыент не здаровы. Вынікі гэтай крапатлівай працы яшчэ доўга не дадуць заснуць вядучым эканамістам і сацыёлягам нашай краіны.
Аказваецца, у 2002 годзе хутчэй за ўсё даражэлі не прадукты харчаваньня і нават не асноўны складнік бюджэту – сьпіртовыя напоі, а самы, здавалася б, нечаканы тавар – прэса. Згодна той жа самай аналітычнай пісульцы, кошт друкаваных выданьняў узрос аж на 50,2 працэнты. У той час як спажывецкія цэны увогуле – усяго на 24,4 працэнты. Хутчэй за пэрыёдыку даражэлі толькі платныя паслугі насельніцтву (67,9%), якія ўключаюць аплату за транспарт, цяпло, гарачую ваду і г.д. Калі кіравацца аксыёмай рынкавай эканомікі – попыт нараджае прапанову, – мімаволі ўпэўніваесься ў правільнасьці распаўсюджанай сярод пэўных колаў думкі, што беларусы – самая чытаючая (адначасова і самая цеплалюбівая, чыстаплотная, ня супраць пакатацца ў тралейбусе і г.д.) нацыя.

Крымінальная Расея

Днямі ў Маскве забіты губэрнатар Магаданскай вобласьці Валянцін Цьвяткоў. Хоць забойствы на палітычна-крымінальнай глебе ў суседняй краіне здараюцца ня рэдка, гэты выпадак можа пацягнуць за сабой нечаканыя наступствы. «Справа гонару раскрыць гэтае злачынства» – паведаміў на прэс-канфэрэнцыі міністар унутраных справаў Расеі Барыс Грызлоў і дадаў, што «трэба ачысьціць Магаданскую вобласьць ад крыміналу». Такім чынам, у Расеі насьпявае калі ня новы ўзброены канфлікт, то прынамсі перасяленьне народаў. Магаданскі край яшчэ з царскіх часоў быў месцам *высылкі крымінальных (і ня толькі)* злачынцаў, якія там пасьля адсідкі заставаліся на пасяленьне, чым павялічвалі насельніцтва і лякалізавалі працэнт крыміналу ў далёкаўсходнім рэгіёне (паводле ацэнак экспэртаў ён дасягнуў амаль 70%). «Куды ж цяпер высылаць той крымінальны элемэнт, які падпарадкуецца маскоўскім уладам і ня будзе аказваць супраціву?» – з такім пытаньнем мы зьвярнуліся да выпадковых мінакоў на вул. Маскоўскай і атрымалі *даволі нечаканыя адказы:*
– Яшчэ далей на поўнач – на Чукотку, ці Камчатку. (5% апытаных).
– На поўдзень – у яўрэйскую аўтаномную вобласьць, усяроўна там няма ніводнага яўрэя. (5%).
– Куды Макар цялят не ганяў. (5%)
– Расія вялікая краіна – ёсьць куды і сасьлаць, і пасьлаць. (5%)
– Ды ідзіце вы на... (80%) ●

СТАРЫ ПАРТРЭТ новага правага палітыка

Апошнім часам Аб'яднаная Грамадзянская Партыя Лябедзькі ператварылася ў вядучага ньюсмэйкера краіны. Але на карысьць беларускаму лібэральнаму руху гэткае першынства нешта ня йдзе. Вось і на гэты раз АГП у нешта ўступіла. Як паведаміла Радыё «Свабода», нашыя лібэралы прынялі ўдзел у якасьці назіральнікаў у працы зьезду эўрапейскіх правых партыяў, які нядаўна адбыўся ў Лісабоне. Партыі, частка якіх дагэтуль уваходзіла ў Эўрапейскі дэмакратычны саюз, а частка – у Эўрапейскую народную партыю вырашылі аб'яднаць свае намаганьні пад штандарам апошняй. Пэтлумачым, што Эўрапейская народная партыя, якая аб'ядноўвае хрысьціянска- дэмакратычныя партыі, кансэрватараў ды іншую рэакцыйную публіку Старога Сьвету, мае да лібэралізму такое сама дачыненьне, як сам Лябедзька да марксізму-ленінізму. Чым жа выкліканая раптоўная цікавасьць агэпэшнікаў да правых ідэяў? Адказ на гэтае пытаньне ў банальных «зялёных» – не ў экалягістах, а ў «баксах». Справа ў тым, што міжнародная арганізацыя лібэралаў – Лібэральны Інтэрнацыянал – ня надта жалуе сваіх аднадумцаў з АГП, небеспадстаўна падазраючы іх, відаць, у правым ухіле. Да таго ж парогі Лібінтэрну абіваюць прадстаўнікі Лібэральна-Дэмакратычнай Партыі Гайдукевіча, якія заяўляюць свае эксклюзіўныя правы на лібэральную фішку ў Беларусі. Вось і прыходзіцца аб'яднаным грамадзянам шукаць іншую кармушку. Нагадаем толькі, што на правацэнтрысцкім полі барахтаецца яшчэ Хрысьціянска-Дэмакратычная Партыя Грушавога, якая запраста можа падкурвіць АГП. Таму, калі правы трэнд партыі Лябедзькі будзе захоўвацца, то неўзабаве можна чакаць, што АГП стане сябрам міжнароднай нэанацысцкай арганізацыі «Blood and Honour». Можа там грошай падкінуць? ●

Дзяцей – на «бульбу»!

Сямімільнымі крокамі коціцца па краіне рынкавая эканоміка і яе галоўны прынцып «кожны сам за сябе». Не засталося ў баку і некалі самае дарагое – дзеці. Наватарам у галіне разьвіцьця бартэру выступіў дзіцячы садок №19 у Крычаве, дзе адміністрацыя ўстановы прапанавала бацькам дзяцей прыносіць у садок бульбу: на кожнае дзіця па трыццаць кіло. А вось выхавальнікі і нянькі садка №4, каб назапасіць прадуктаў на зіму, вымушаныя былі два тыдні адпрацаваць на ўборцы бульбы ў калгасе. Але хопіць працаваць па старынцы. Можна пайсьці яшчэ далей і пачаць прыцягваць да нарыхтоўкі харчаваньня саміх дзетак. Замест таго, каб гуляцца ў лялькі ды капацца ў пясочніцах, лепш хай капаюцца ў зямлі, можа хоць бульбіну знойдуць. І сябе пракормяць, і з малых гадоў да працы прывучацца будуць ●

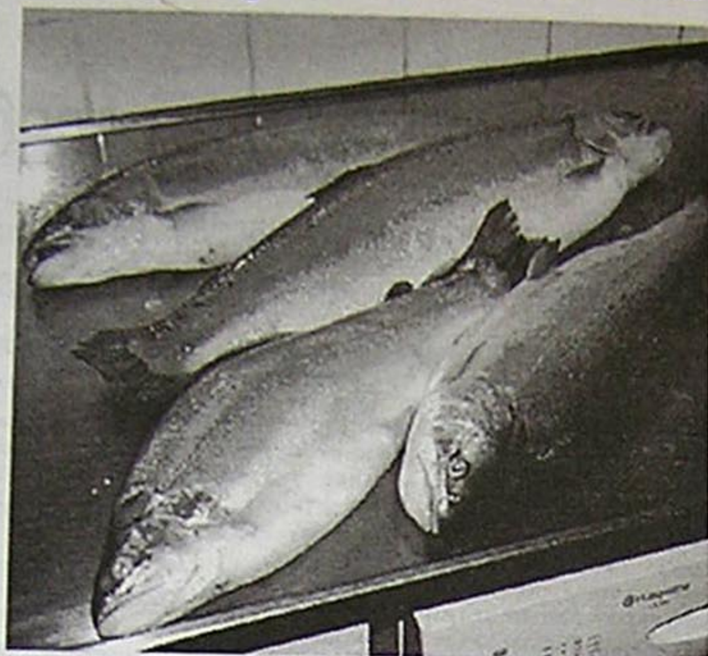
ПерадзЕл

Новыя мэцэнаты

У нашай краіне ўсё цячэ, усё мяняецца. Поўным ходам ідзе крымiналізацыя ня толькі палітычных партыяў, але й установаў культуры, якія ўжо не саромеюцца адкрыта праводзіць разборкі. Аднак вынік, як высьветлілася пазьней, не такі ўжо і адмоўны. Днямі Міністэрства культуры і Менгарвыканкам «намецілі шэраг мераў па паляпшэньні супрацоўніцтва», іншымі словамі дамовіліся аб падзеле сфэраў уплыву на сумеснай сходцы з удзелам самых крутых аўтарытэтаў – міністра Леаніда Гулякі і мэра Менску Міхаіла Паўлава. У выніку Мінкульт, як старэйшы пахан, вырашыў скінуць на баланс сталічнага выканкаму непрыбытковыя будынкі, мзда зь якіх ня вартая іх утрыманьня. Сярод іх – Тэатар юнага гледача, Цырк, Дом-музэй зьезду РСДРП, а таксама музвучылішча імя Глінкі. Ясна, што такой сур'ёзнай канторы як міністэрства ўтрыманьне такіх несалідных будынкаў аўтарытэту не надае. Затое больш маладая кроў у выглядзе гарвыканкамаўцаў у стане будзе вытрэсьці з гэтага фуфла штонебудзь вартае. Такая адкрытая зьмена «даху» гаворыць аб дрэнным становішчы культуры і самых сур'ёзных яе ўстановаў, але ў гэтым пераходзе ёсьць свой плюс – у інтэлігенцыі зьявілася надзея, што «новыя мэцэнаты» разьбяруцца з гэтым пытаньнем. Мяркуецца, што буйныя прадпрыемствы возьмуць шэфства над гэтымі ўстановамі, а прадпрыемствы, як вядома, трымаюць яшчэ больш сур'ёзныя людзі, што дае нам права спадзявацца: самыя вялікія аўтарытэты клапоцяцца за культурную бясьпеку краіны.

Пад знаКам рыб

Маўчаньне інтэлектуалаў стала знакавым

На днях прайшла міжнародная канфэрэнцыя пад назвай «Інтэлектуалы: спакуса маўчаньня», на якой прысутнічала рыба глыбокага заплыву – знакаміты швайцарскі саветоляг Жорж Ніва, некалькі запрошаных замежных рыб і мясцовыя аматары інтэлектуальнай маўчанкі. Ладзіла гэтую канфэрэнцыю магілёўская арганізацыя «Кола сяброў» і Сьвятлана Алексіевіч, якая ўжо таксама зрабілася на радзіме замежнай госьцяй, бо прыехала з Італіі. Арганізатары ток-шоў задумвалі мерапрыемства, як прысьвечанае выключна палітычнаму маўчаньню інтэлігентаў ва ўмовах «варварскага акупацыйнага антыінтэлектуальнага рэжыму». Але сп. Алексіевіч пралічылася: ня ўсе выступоўцы пагадзіліся з глыбокімі стратэгічнымі плянамі арганізатараў фэсту. Валянцін Акудовіч, напрыклад, прачытаў правакацыйнае эсэ «Флірт з катам па дарозе на шыбеніцу» – так ён зразумеў становішча інтэлектуала ў сучасным спажывецкім грамадзтве, дзе ўсё купляецца і прадаецца, і слова, і маўчаньне. Андрэй Хадановіч у сваіх «Хаўтурах па слову» сказаў калямбураў з нагоды і без нагоды тэмы «маўчаньня баранкаў», «бляяньня баранаў», «маўчаньня як рыбы ў акварыюму». А гісторык Уладзімер Арлоў выступіў з гістарычным, але актуальным анэкдотам пра тое, як заходнія саветолягі не разумелі рэальнасьці краіны, за якую атрымлівалі свае пэнтагонаўскія бабкі.

У савецкага дысыдэнта спыталі:

- На чым вы пісалі?

- На чым давядзецца...

- А, разумею... Вы пісалі на туалетнай паперы... – здагадаўся заходні журналіст.

Дзякуючы канфэрэнцыі, між тым, публіка пазнаёмілася з сучаснымі ўкраінскімі і літоўскімі пісьменьнікамі, а асобна запрошаныя інтэлектуалы працягвалі маўчаць у Мірскім замку ля каміна ●

Лакі, «краски», ПВХ

Вядомы беларускі гурт апусьціўся ў мэркантыльную багну

Шоў-бізнэс Беларусі паціху выбіраецца са сваіх прамоклых падгузьнікаў і нарэшце пачынае паказвацца з-пад рушачак ягоны зьвярыны ашчэр зь ціхім пакуль рыкам. Надзея і гонар беларускай сцэны – гурт КРАСКИ – надрукаваў на сваім сайце райдэр з тучай патрабаваньняў да патэнцыйных арганізатараў канцэртаў гэтай банды. Цяпер дырэктарам сельскіх клюбаў і раённых дамоў культуры, дзе часьцей за ўсё выступаюць КРАСКИ, прыйдзецца канкрэтна папарыцца, каб запалучыць сабе выступ гэтых размаляваных фіфак. У райдэры прапісанае ўсё: ад вышыні мікрафонных стоек да колькасьці крэслаў у грымёрках – па 10 у кожнай з дзьвюх абавязковых. У грымёрцы таксама павінны быць 2 (дзьве) попелкі, душ і туалет. А без бутэрбродаў з кілбасой ды сырам канцэрт увогуле можа не адбыцца. Вось як прыкладна будзе выглядаць звычайны канцэрт КРАСОК дзе-небудзь на Пастаўшчыне ●

Старэйшы брат

Перамяшчэньне АРТЫСТА з Масквы ў горад правядзеньня канцэрту і назад ажыцьцяўляецца самалётам (2 месцы – 1 клясай і 5 месцаў – эканам-клясай).

Пры сустрэчы АРТЫСТА на вакзале ці ў аэрапорце неабходны насільшчык зь цялежкай. АРТЫСТУ неабходна прадаставіць: 1 камфартабэльны мікрааўтобус і 1 аўтамабіль прадстаўнічай клясы з 2-ма попелкамі.

У фае гасьцініцы павінны за 3 гадзіны да канцэрту стаяць 2 прадаўцы за 2-ма столікамі і гандляваць сувэнірнай і паліграфічнай прадукцыяй, што прадаставіць АРТЫСТ.

Напрацягу ўсяго часу знаходжаньня АРТЫСТА на канцэртнай пляцоўцы, яму павінныя быць забясьпечаныя: газіраваная і негазіраваная мінэральная вада ў пластыкавых бутэльках аб'ёмам 0.5 літры, гарбата, кава, сокі, фрукты, бутэрброды з кілбасой і сырам.

Катэгарычна выключыць з рацыёну любыя алькагольныя напоі.

Ганарар за выступленьне выплочваецца дырэктару ў памеры 100% перадаплаты ў Маскве за 7 дзён да канцэрта. У выпадку невыкананьня якіх-небудзь пералічаных умоваў, АРТЫСТ у праве адмовіцца ад выступленьня без вяртаньня аплаты и без кампэн-сацыі якіх бы то ні было страт АРГАНІЗАТАРА.

Як адцягнуцца…

Па-чыпалінаўску

Дзіцячы сад беларускага «хардкору» зьбіраецца на сцэне **парк-клюбу «Мінск» 1.11.** Герой вечара – **сіньёр Памідор ака Саша Памідораў са сваім альбомам «Сьвята пакрадзенае»**. На разагрэве – ганаровыя фантамасы беларускай сцэны, **гурт ЗЕТ**. Дабівае кампанію каманда **ЛЯЛЬКІ**, якіх прапіхнуў на сэйшн злобны Карабас-Барабас – прадзюсэр Супрановіч.

Па-вольску

Лявон Вольскі працягвае гвалціць вушы слухачоў **праектам «Крамбамбуля»**. Пасьля чосу па мажорскіх кабаках нарэшце дасцца **вялікі адкрыты канцэрт для простай публікі** – усё той жа шматпакутны **парк-клюб «Менск» на Чалюскінцах, 6.11**. Але ці зразумеюць аматары звычайнай «Аліварыі» эстэтыку кампазыцыяў пра абсэнт, тэкілу, агвард'ентэ ды іншую буржуйскую паяпень?

Па-дзюбелеўску

У практыцы самага раздалбайскага айчыннага гурту НЕЙРО ДЮБЕЛЬ перанос канцэртаў на тыдзень туды-сюды – справа звычайная. Але ўсе ўжо звыклі і ня рыпаюцца… Па апошніх зьвестках, **прэзэнтуха іхнага зэбэсту «Пиар во время чумы» такі адбудзецца 10.11.** Здагадайцеся дзе? Правільна, у **парк-клюбе «Мінск»**…

Па-коранеўску

Вы не паверыце! Стары як Чарнобыль гурт **УЛІС** ізноў вылазіць на сталічную сцэну. Але ў лепшых традыцыях Славы Кораня прэзэнтацыя альбому (які па ціпу ужо год як створаны) не адбудзецца. Замест гэтага слухача будуць уводзіць у мэталічны транс-дэпрэсьняк з дапамогай старых (ясьцессна, «зэ бэст») песень каманды. Адбудзецца ўсё дзеяньне **9.11**. Здагадайцеся дзе?

Па-ленінградзку

«Газеты и журналы печатают муру, Дельфин будет жить – а я умру»… Гэты філязофскі маніфэст гурта **ЛЕНИНГРАД** дзіўным чынам пацьвярджаецца у Менску. У той час як сэйшн у **«Рэактары» 25.10** рэклямуецца па ТБ як апошні (?!) канцэрт Шнура з аркестрам, **у клюбе Бліндаж 16.11** чакаюць **ДЕЛЬФИНА**…

Па-кіношнаму

На гэтым тыдні нашыя кінатэатры захварэлі фэстывалямі. Яно й добра – прынамсі менш галівудзкай батвы будзе вырастаць на нашых экранах.

Фэст хахляцкага кіно ў «Міры»: **«Чорная рада» (24.10, 18:30)**, **«Ліст у Амэрыку»**, **«Другасныя людзі» (25.10, 18:30)**

Фэст «4х4»: **«Восем жанчын» («Бярэсьце» 24.10, «Мир» 25.10, «Перамога» 26.10)**, **«Госфард парк» («Бярэсьце» 25.10, «Мир» 26.10, «Перамога» 27.10)**, **«Вас не дагоняць» («Бярэсьце» 27.10, «Мир» 24.10, «Перамога» 27.10)**, **«Давай! Давай!» («Бярэсьце» 26.10, «Мир» 27.10, «Перамога» 24.10)**.

Санітар,
культурны футуроляг

Снайпэр цэліць з экрану

Амэрыку выратуе новы Вільгельм Тэль?

Яшчэ 15 лістапада на блакітныя экраны Амэрыкі павінен быў выйсьці новы фільм Джоэля Шумахера «Тэлефонная будка». Аднак кінааматарам давядзецца яшчэ папарыцца ў чаканьні, перш чым нарэшце ўзброіцца пляшкай піва, пакецікамі з арахісам і чыпсамі, ды супрацьлеглым полам за руку заваліцца ў крэсла кіназалі, каб паглядзець новы блокбастэр. Пакуль што, на жаль, давядзецца чакаць да зімы. Тым часам стужка не прадвяшчала нічога асаблівага.

Сюжэт «Тэлефоннай будкі» просты, як амэрыканскі біг-мак. Мінак – шараговы амэрыканец, блукаючы па завулках любімага гораду, выпадкова пачуў званок вулічнага тэлефону й па дурасьці падняў слухаўку. Чыйсьці псыхічна нездаровы голас паведаміў, што калі цяпер ён пакладзе трубу, дык адразу атрымае кулю ў сваю башку. Аказалася, што на тым канцы дроту сядзеў маньяк-снайпэр, які вырашыў навесьці парадак ды прывучыць жыхароў гораду рабіць толькі добрыя ўчынкі.

Сьмех сьмехам, але фільм, у які ўбухалі 12 мільёнаў баксаў, газэта *Daily Variety* назвала яго простым, як дошка: нібыта насамрэч ён зьяўляецца не мастацкім фільмам, а звычайнай дакумэнтальнай стужкай. І не дарма. Нядаўняе зьяўленьне на вуліцах Вашынгтону рэальнага вар'ята-снайпэра зьмяніла адносіны простых амэрыканцаў да гэтага твору. Чэргі ў касы, квіткі, выкупленыя загадзя на 2 месяцы наперад – усё абяцала аншляг, шмат бабла і спадзяваньні на оскараўскага балвана – і тут

такі аблом. Умяшалася галівудзкая цэнзура, якая вырашыла не пускаць фільм у бліжэйшы час на шырокі экран. Зараз, каб усё зьдзейсьнілася, давядзецца перачакаць колькі часу.

Гледзячы з-за акіяну, нам, беларусам, прывыкшым аналізаваць сытуацыю дэдуктыўным мэтадам, і ўсім, хто мае ў кішэні хаця б сіні дыплём прафтэхвучэльні, усё зразумела як тэарэма Піфагора. Справа ў тым, што грузавік сапраўднага маньяка трэба шукаць на студыі Шумахера. Проста, каб ўзьняць рэйтынг свайго правальнага фільму, рэжысэр узяў у рукі вінтоўку з аптычным прыцэлам і…

Можна цяпер толькі здагадвацца, хто ж сапраўды «заказаў» атаку на Сусьветны Гандлёвы Цэнтар. Трэба проста парыцца на паліцах галівудзкага спэцхрану і пацікавіцца некаторымі правальнымі, але забароненымі цэнзурай фільмамі, і тады ўсё стане на свае месцы ●

Міхаіл Ульянаў,
варашылаўскі стралок

Культурная рэвалюцыя

Робіцца на расейскіх тэлеканалах вядучымі-лялькамі

Расейскі міністар культуры саступае перамогу Хруну Маржову

Прыйшоў час шчыра прызнацца, што Беларусь на сёньняшні момант зьяўляецца краінай з самымі інтэнсіўнымі і ўстойлівымі тэмпамі разьвіцьця тэлеіндустрыі.

Мяркуйце самі:

1. Літаральна цягам апошніх некалькіх месяцаў было якасна рэарганізаванае БТ (пра што *Навінкі* ўжо паведамлялі).
2. Зьявіўся доўгачаканы другі нацыянальны тэлеканал у выглядзе АНТ, на якім пакуль пакінулі месца для некаторых перадачаў адстаючага расейскага тэлебачаньня.
3. І, нарэшце, зь лёгкай рукі Прэзыдэнта СТБ стаўся трэцім нацыянальным каналам з пазнавальным, практычна родным тварам таварыша Зімоўскага на чале.

Таму на фоне гэтых дасягненьняў і перамогаў тое жахлівае становішча, у якім знаходзіцца тэлебачаньне і кіно нашай усходняй суседкі, ня можа не выклікаць сапраўднай трывогі і заклапочанасьці. Многія так і не змаглі аправіцца пасьля страты Сяргея Бадрова, іншыя нэрвова, ледзь не грызучы пазногці, чакаюць новага фільму Міхалкова, які плянуецца як працяг ягоных двух апошніх блокбастэраў і адпаведна будзе мець назву «Стомленыя сібірскім цырульнікам». А тую гістэрыю, што ліецца на нас з тэлеэкранаў, і апісаць складана – пасьля порцыі катастрофаў зь верталётамі ды расстрэламі губэрнатараў пачынаюцца ідыёцкія шоў, дзе «зоркі» разважаюць пра памер жаночай грудзі ды самы прыгожы колер для трусоў, пасьля чаго ізноў пачынаюцца выбухі і галодныя настаўнікі. І гэты псыхоз атрымаў натуральны працяг – галоўнымі прэтэндэнтамі на перамогу ў намінацыі «Вядучыя забаўляльных праграмаў» фіналу расейскага нацыянальнага тэлеконкурсу «ТЭФИ'2002» расейскія акадэмікі высунулі: мультперсанажаў Хруна Маржова і Сьцяпана Капусту зь перадачы «Тушыце сьвятло», – пошлая пародыя для дарослых на любімых зь дзяцінства Хрушу са Сьцяпашкам. Але ня гэта больш за ўсё ўражвае – іх галоўным канкурэнтам у атрыманьні галоўнага прызу стаў аўтар і вядучы папулярнага «інтэлектуальнага шоў» «Культурная рэвалюцыя» Міхаіл Швыдкой, які па сумяшчальніцтву яшчэ й зьяўляецца… міністрам культуры Расеі. Такое нават у Амэрыцы ўявіць складана – каб які Клінтан спаборнічаў у атрыманьні прэміі MTV зь Бівісам і Батхэдам, і пры гэтым адчуваў сябе шчасьлівым?.. 25 кастрычніка мы пагледзім, ці зможа расейская ўлада адстаяць свой аўтарытэт перад шызоіднай тэлеграфаманіяй, альбо трэба будзе тэрмінова паскараць працэс інтэграцыі з мэтай ратаваньня культурнай прасторы расейскага тэлебачаньня і стварэньня БТ-7, БТ-10… ●

Лявон Гуляка,
міністар культуры

ПадрУчнік

Гісторыю ізноў будуць перапісваць

Беларусь заўсёды імкнулася быць мірнай дзяржавай. І гэта яскрава паказваюць апошнія падзеі: і імкненьне да статусу праваслаўнай дзяржавы, і прапанова Прэзыдэнта сваіх паслугаў у якасьці міратворца паміж Амэрыкай і Іракам, і талерантная адмова ад стварэньня антынаўскай кааліцыі. Але беларуская дзяржава вырашыла пайсьці яшчэ далей у падтрымцы антываеннага іміджу. У хуткім часе хіпоўскія ідэі будуць прапагандавацца яшчэ са школьнай скам'і.

Для гэтай сьвятой справы на сёньняшні момант ажно 15 творчых калектываў на ўзроўні Акадэміі Навук працуюць над стварэньнем экспэрымэнтальных школьных падручнікаў новага ўзору. Аўтары новых буквароў лічаць безнадзейна састарэлым падыход да гісторыі, згодна зь якім шкаляроў выхоўвалі на гераічных прыкладах, вынікам якіх часта зьяўлялася забойства сабе падобнага. Аўтары новых падручнікаў узялі на ўзбраеньне ідэю, згодна зь якой большасьці рэлігійных плыняў і філязофіяў – ад праваслаўя да індуізму, дао і дзэн-будызму, – уласьцівыя прынцыпы непраціўленьня гвалту. Аказваецца, ёсьць патрыятызм агрэсіўны, разбуральны, як у Паўліка Марозава, Марата Казея ці Аляксандра Матросава, а ёсьць стваральны, як у Скарыны, Шагала, Купалы і іншых беларускіх хіпаноў. І толькі менавіта апошнія асобы ўвойдуць у новую беларускую гісторыю ў якасьці прыкладаў для беларускіх вучняў.

Аднак нас, як цяперашніх ці будучых бацькоў вельмі цікавіць пытаньне, наколькі далёка зойдзе працэс чысткі з гістарычнай памяці няўгодных элемэнтаў? Ці застануцца ў народнай памяці бескампрамісныя ваяры – вялікія князі літоўскія, ад Вітаўта да Альгерда, ваяводы кшталту Астрожскага, крыважэрныя магнаты Сапегі, Радзівілы? Ці будзе выкрэсьлены з падручнікаў аўтар «чырвонага тэрору» Фэлікс Эдмундавіч? А што чакае нашых ваенных летапісцаў – Быкава, Адамовіча, злобны лісток «Раздавім фашысцкую гадзіну»? І ўжо ніхто не сумняецца, што з гісторыі павінны зьнікнуць ініцыятары крывавых боек апазыцыі зь міліцыяй, якія вялі на шчыты зусім яшчэ дзяцей. Усе гэтыя П., Ш. і іншыя К. павінныя зьнікнуць у небыцьці. Галоўнае, каб вайны не было.

Кастусь К.

Неверагодныя прыгоды расейцаў у Менску

